ECLI:LV:RIRT:2025:0123.15220044724.1.S

Lieta Nr. 15220044724

K33-0101-25/26

Rīgas rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jūrmalā 2025. gada 23. janvārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Gundega Lapiņa,

piedaloties prokurorei Viktorijai Soldatovai un zvērinātai advokātei Itai Megnei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas apsūdzēts /Persona A/, personas kods /Personas kods A/.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ vadīja transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošana soda izciešanas.

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. marta lēmumu par galīgā soda noteikšanu, kas stājies spēkā 2023. gada 4. aprīlī, Daudznozaru specializētās prokuratūras 2022. gada 16. novembra prokurora priekšrakstam par sodu krimināllietā Nr. 11520099122 daļēji pievienots neizciestais sods, kas noteikts ar Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021. gada 22. decembra prokurora priekšrakstu par sodu krimināllietā Nr. 11520096021 un /Persona A/ galīgais sods noteikts – sabiedriskais darbs 320 (trīs simti divdesmit) stundas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

/Datums A/ ap plkst. 00.24 /Persona A/, zinot, ka papildsods pēc minētā Rīgas pilsētas tiesas lēmuma nav izciests, būdama persona, kuram transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,56 promiles, vadīja automašīnu*Audi A6*, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, Rīgā, pa /Iela A/ ielu no /Iela B/ ielas puses /Iela C/ ielas virzienā.

/Persona A/ vadītais transportlīdzeklis*Audi A6*tika apturēts pie nama /Adrese A/.

Tādējādi /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Apsūdzētais /Persona A/, uzsākot tiesas izmeklēšanu, sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas atzina un pēc Krimināllikuma 312. panta otrās daļas neatzina, savukārt tiesas izmeklēšanas laikā

apsūdzētais norādīja, ka savu vainu izvirzītājā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un Krimināllikuma 312. panta otrās daļas atzīst. Tiesas izmeklēšanas laikā izmantoja savas tiesības neliecināt.

[2.1.] /Datums A/ /Persona A/ liecināja (*lietas 4. lapa*), ka viņam nekad nav bijusi vadītāja apliecības, ir liegums vadīt transportlīdzekļus. Liecināja, ka /Datums A/ ap plkst. 00.24 vadījis transportlīdzekli *Audi A6*, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, braucis, lai pavizinātos, jo bija sastrīdējies ar sievu. Pirms braukšanas, dienas gaitā, bija lietojis alu. Apturēja viņu policijas darbinieki /Adrese A/, jo bija pārsniedzis atļauto ātrumu. Konstatēja aptuveni 1,5 promiles. Atzīst vainu, ka bija braucis alkohola ietekmē bez tiesībām un lieguma laikā.

[3] Neskatoties uz to, ka savu vainu apsūdzētais atzinis, tiesa secina, ka pēc izvirzītās apsūdzības noziedzīgā nodarījuma sastāva esība ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Pārbaudot pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka /Persona A/ vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā ir pierādīta pilnībā ar liecinieka liecībām un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Kriminālprocesa likuma 512. panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar: 1) pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē; 2) pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125. panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt; 3) rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai; 4) ziņām, kas fiksētas konkrētajā kriminālprocesā agrāk sniegtajās liecībās, ja aizstāvība piekritusi šo liecību izmantošanai vai konstatēts šā likuma 501.[1] pantā norādītais iemesls; 5) personas, kura tiesas sēdē sniedza liecības, konkrētajā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām ziņām.

[4] Tiesas izmeklēšanas laikā aizstāve un apsūdzētais piekrita izmantot liecinieka /Persona B/ konkrētajā kriminālprocesā agrāk fiksētās liecības, kuras iekļautas izmantojamo pierādījumu uzskaitījumā, un piekrita, ka liecībās fiksētās ziņas lietas dalībnieki varēs izmantot tiesas debatēs un tiesa nolēmumā savu secinājumu pamatošanai.

[4.1.] Liecinieks /Persona B/ /Datums A/ sastādīja ziņojumu (*lietas 8. lapa*) no kura izriet, ka /Datums A/, pildot dienesta pienākumus, plkst. 00.24 pretī namam /Adrese B/ tika pamanīts transportlīdzeklis*Audi A6*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, kas brauca pa /Iela A/ ielu, virzienā no /Iela B/ ielas /Iela C/ ielas virzienā ar braukšanas ātrumu 136 km/h. Braukuši pakaļ transportlīdzeklim, kur /Iela A/ un /Iela C/ ielas krustojumā nogriezās pa labi pie luksofora aizliedzošā signāla, maksimālais braukšanas ātrums bijis 147 km/h. Transportlīdzeklis tika apturēts /Adrese A/. Transportlīdzekli vadīja /Persona A/, ar alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā 1,56%, bez vadītāja apliecības.

[5] Tiesa konstatē, ka apsūdzētā /Persona A/ vaina pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas arī norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai un proti:

[5.1.] ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. marta lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0347-23/115 (*lietas 34.-35. lapa*) noteikts galīgais sods un Daudznozaru specializētās prokuratūras 2022. gada 16. novembra prokurora priekšrakstam par sodu krimināllietā Nr. 11520099122 daļēji pievienots neizciestais sods, kas noteikts ar Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021. gada 22. decembra prokurora priekšrakstu par sodu krimināllietā Nr. 11520096021 un /Persona A/ galīgais sods noteikts – sabiedriskais darbs 320 (trīs simti divdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem. Lēmums stājies spēkā 2023. gada 4. aprīlī;

[5.2.] ar transportlīdzekļa *Audi A6*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, fotoattēlu izdruku (*lietas 36. lapa*);

[5.3.] ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu un divām alkometra izdrukām (*lietas 9.-11. lapa*) pierādīts, ka /Datums A/ transportlīdzekļa vadītājam /Persona A/ plkst. 00.29 konstatētas 1,68 promiles un plkst.

00.45 konstatētas 1,56 promiles.

[6] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas attiecināmi uz /Persona A/ vainu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas un kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Krimināllietā iesniegtie un tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi, pēc tiesas domām, izslēdz saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

[6.1.] Apsūdzētais neapstrīd savas faktiskās darbības, atzinis tās un savās liecībās pirmstiesas procesā bija apstiprinājis, ka viņam nekad nav bijusi vadītāja apliecība un to, ka viņam ir liegums vadīt transportlīdzekļus, tāpat apstiprināja, ka /Datums A/ ap plkst. 00.24 vadījis transportlīdzekli *Audi A6*, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, un viņa transportlīdzekli apturēja policijas darbinieki /Adrese A/, sakarā ar to, ka bija pārsniedzis ātrumu. Atzīst, ka vadījis transportlīdzekli alkohola ietekmē un lieguma laikā.

[6.2.] Tiesa secina, ka ar policijas darbinieka /Persona B/ liecībām pierādīts, ka /Datums A/ plkst. 00.24 pretī namam /Adrese B/ tika pamanīts transportlīdzeklis*Audi A6*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, kas braucis pa /Iela A/ ielu, virzienā no /Iela B/ ielas /Iela C/ ielas virzienā ar braukšanas ātrumu 136 km/h un transportlīdzeklis tika apturēts /Adrese A/, transportlīdzekli vadījis apsūdzētais /Persona A/, ar alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā 1,56%, bez vadītāja apliecības.

Fakts, ka /Persona A/ atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības tiek pierādīts ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. marta lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0347-23/115.

[6.3.] Tiesa atzīst, ka apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu izdarījis ar tiešu nodomu, apzinoties, ka viņš vadījis transportlīdzekli, laikā, kad viņam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, atrodoties alkohola ietekmē, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, kā arī to, ka izvairījies no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tiesa, vērtējot pierādījumus lietā, nekonstatē jebkādas šaubas par apsūdzētā vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kā arī nekonstatē tādus apstākļus, kas izslēdz krimināltatbildību.

Augstākā tiesa vairākkārt ir paudusi atziņu, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības (*Augstākās tiesas 2013. gada 3. jūlija lēmums lietā Nr. SKK-333/2013 (15890002407), Augstākās tiesas 2020. gada 7. maija lēmums lietā Nr. SKK-184/2020 (ECLI:LV:AT:2020:0507.11170015617.6.L)*).

Tiesa atzīst par pierādītu, ka /Persona A/ vadīja transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas un ir vainojams noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas.

Novērtējot iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pierādīta apsūdzētā vaina un /Persona A/ darbības kvalificētas pareizi.

Izdarot šādus secinājumus, tiesa atzīst, ka /Persona A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

[7] Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[7.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

[7.2.] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka apsūdzētais atzinis sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas un izdarīto nožēlojis.

[7.3.] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli pēc Krimināllikuma 312. panta otrās daļas tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[7.4.] Nosakot sodu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību: apsūdzētais agrāk sodīts, sodāmība nav dzēsta (*lietas 67.-72. lapa*), sodīts: 1) ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. marta lēmumu par galīgā soda noteikšanu, Daudznozaru specializētās prokuratūras 2022. gada 16. novembra prokurora priekšrakstam par sodu krimināllietā Nr. 11520099122 daļēji pievienots neizciestais sods, kas noteikts ar Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021. gada 22. decembra prokurora priekšrakstu par sodu krimināllietā Nr. 11520096021 un /Persona A/ galīgais sods noteikts – sabiedriskais darbs 320 (trīs simti divdesmit) stundas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2023. gada 4. aprīlī (*lietas 34.-35. lapa*). 2) ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 3. septembra spriedumu krimināllietā Nr. 19710216523 /Persona A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu galīgais sods noteikts pilnīgi pievienojot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. marta lēmuma, īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 10 dienām, sabiedriskais darbs uz 197 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadītāja tiesības uz 5 gadiem 9 dienām. Spriedums stājies spēkā 2024. gada 14. septembrī (*lietas 77. lapa*). Īslaicīgais brīvības atņemšanas sods izciests no 2024. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 3. decembrim (*lietas 81. lapa*) un nostrādātas 136 sabiedriskā darba stundas, atlikušo sabiedrisko darba stundu skaits – 61 (*lietas 83. lapa*).

No apsūdzētā paskaidrojumiem izriet, ka šobrīd viņam notiek šķiršanās process un bērns dzīvo kopā ar viņu (*lietas 20., 21. lapa*), deklarētajā dzīvesvietā (*lietas 22. lapa*) nedzīvo, jo tagad kopā ar bērnu dzīvojot pie sava vecotēva /Adrese C/, viņa aprūpē ir vecotēvs un nepilngadīgā meita. Strādā algotu darbu par celtnieku, ikmēneša ienākumi sastāda 1500-1800 EUR. Veselības stāvoklis labs, invaliditātes nav.

[7.5.] Par izdarītu noziedzīgu nodarījumu tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantā norādītajiem soda noteikšanas principiem, ievērojot Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018. gada 19. jūnija lēmums Nr. SKK-J-348/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0619.11519007816.2.L)*).

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat. A.Judins. Krimināls ods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista Vārds, Nr. 11 (762)m 19.03.2013.*).

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, kā arī lai panāktu Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, viņa veselības stāvokli un atzīst, ka apsūdzētajam pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas nosakāms brīvības atņemšanas sods.

Izvērtējot noziedzīga nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu, to, ka jaunus noziedzīgus nodarījumus izdarījis neizciesta soda laikā, būdams iepriekš sodīts par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, līdz ar ko tiesa secina, ka lietā iegūto ziņu kopums norāda, ka apsūdzētajam piemīt tieksme pārkāpt likumu, neievērot Ceļu satiksmes noteikumu prasības un viņam nav kritiskas attieksmes pret sevi un savu rīcību, kas nav pieļaujami.

Izdarot noziedzīgu nodarījumu apsūdzētais apdraudējis jurisdikcijas intereses sprieduma izpildē, kā arī nav ievērojis sabiedrisko drošību ceļu satiksmē, vadījis transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē 1,56 promiles, vadījis transportlīdzekli ar braukšanas ātrumu 136 km/h un maksimālais

konstatētais braukšanas ātrums bijis 147 km/h, līdz apsūdzētā vadīto transportlīdzekli apturēja policijas darbinieki, tādējādi secināms, ka sods apsūdzētajam nosakāms vienīgi brīvības atņemšanas soda veidā.

Vērtējot, vai apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, piemērojot alternatīva soda veidu, tiesa secina, ka apsūdzētais iepriekš sodīts par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, secinājumus nav izdarījis, līdz ar ko nav pamata apsūdzētajam noteikt cita soda veidu un mēru, jo minētais sods nesasniegs Krimināllikumā noteikto soda mērķi.

Tas, ka apsūdzētais ir sapratis izdarīto un sekas, to, ka viņa aprūpē ir nepilngadīga meita un vecotēvs, strādā algotu darbu ir pozitīvi vērtējams, taču tas nav pamats viņam noteikt alternatīva soda veidu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam noteiktais soda veids un mērs brīvības atņemšanas soda veidā ir atbilstošs, taisnīgs un samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, apsūdzētā personībai, sabiedrības interesēm un taisnīguma nodibināšanai.

Pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas piemērojams obligāti noteiktais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

[7.6.] Galīgais sods nosakāms piemērojot Krimināllikuma pārejas noteikumu 34. punktu, ievērojot Krimināllikuma 50. panta pirmās un otrās daļas, un Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumus (*likuma redakcijā līdz 2024. gada 31. decembrim*).

Galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 3. septembra spriedumu, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Daļēju soda saskaitīšanas principu tiesa piemēro, jo tas ir vairāk labvēlīgāks apsūdzētajam un daļēja soda saskaitīšanas rezultātā noteiktais sods būs samērīgs apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no /Datums A/ plkst. 02.05 līdz /Datums A/ plkst. 9.45, tas ir, 1 (viena) brīvības atņemšanas diena (*lietas 12., 14. lapa*) un pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 3. septembra sprieduma izciestais īslaicīgais brīvības atņemšanas sods no 2024. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 3. decembrim, tas ir, 1 (viens) mēnesis 10 (desmit) dienas (*lietas 81. lapa*) un soda – sabiedriskais darbs – soda izciešanas termiņā ieskaitāmas 136 (viens simts trīsdesmit sešas) sabiedriskā darba stundas (*lietas 83. lapa*) un daļēji izciestais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – no 2024. gada 14. septembra līdz 2025. gada 23. janvārim un no 2025. gada 24. janvāra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Papildsods – sabiedriskais darbs – izpildāms patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[8] Piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – ir atstājams negrozāms līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai (*lietas 16. lapa*).

[9] Krimināllikuma 70.^{14} panta 1.^{1} daļa noteic, ja izdarīts šā likuma 262. vai 262.^{1} pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

[9.1.] Lietas materiālos esošā izdruka no Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtajām ziņām liecina, ka apsūdzētā vadītais transportlīdzeklis *Audi A6*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, pieder juridiskajai personai, taču transportlīdzekļa turētāja uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi bijusi apsūdzētā sieva (*lietas 23. lapa*).

Transportlīdzekļa vidējā vērtība noteikta 4394,58 EUR (*lietas 37.-38. lapa*)

[9.2.] Prokurore debatēs pauda viedokli, ka no apsūdzētā ir piedzenama pilna transportlīdzekļa vērtība 4394,58 EUR apmērā.

Aizstāve debatēs pauda viedokli, ka lietas materiāliem pievienotā izdruka apliecina līdzīgu transportlīdzekļu vērtību un norāda vien to, par kādām cenām transportlīdzekļu īpašnieki ir izlikuši savus transportlīdzekļus pārdošanā, lietā nav sertificēta vērtētāja sagatavots dokuments par konkrētās automašīnas vērtību, tāpēc lūdz piedzīt daļēju vērtību no lietas materiālos esošās vērtības.

[9.3.] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ceļu satiksmē bija izmantojis savas sievas turējumā esošu transportlīdzekli, tādējādi apzinoties, ka minētais transportlīdzeklis viņam ir brīvi pieejams, savukārt viņa ģimenes loceklis šādu transportlīdzekli ir iegādājies turējumā atbilstoši savam mantiskajam stāvoklim un ģimenes ienākumiem.

Izvērtējot prokurores un aizstāves viedokli par piedzenamo pilnu vai daļēju transportlīdzekļa vērtību, noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā mantisko stāvokli, un to, ka ceļu satiksmē izmantoja sievas turējumā esošu transportlīdzekli, tiesa secina, ka no apsūdzētā pamatojoties uz Krimināllikuma 70.^{14} panta 1.^{1} daļu par labu valstij piedzenama transportlīdzekļa *Audi A6*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, daļēja vērtība 3700 EUR (trīs tūkstoši septiņi simts euro 00 centi) apmērā un nepastāv pamats piedzīt transportlīdzekļa vērtību mazākā apmērā.

[10] Apsūdzētajam kriminālprocesā tika nodrošināts valsts aizstāvis, līdz ar to kriminālprocesā radušies procesuālie izdevumi par aizstāvības nodrošināšanu 121 EUR (*lietas 89. lapa*).

Vērtējot, vai apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas, tiesa secina, ka netiek konstatēti tādi apstākļi, kuri būti par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, līdz ar to izdevumi ir piedzenami no apsūdzētā par labu valstij pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu un 368. panta pirmo daļu.

[11] Apsūdzētais lūdza sagatavot pilnu tiesas spriedumu. Pilna sprieduma pieejamības diena noteikta 2025. gada 18. februārī.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 321.^{1} panta noteikumus, apsūdzētajam tiks nodrošināts sprieduma tulkojums krievu valodā. Sprieduma krievu valodā pieejamības diena – 2025. gada 4. martā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 530. pantiem, tiesa

nosprieda

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus un sodu /Persona A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem,atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 3. septembra spriedumu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un galīgo sodu /Persona A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem 10 (desmit) dienām, ar sabiedrisko darbu uz 197 (viens simts deviņdesmit septiņām) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no /Datums A/ plkst. 02.05 līdz /Datums A/ plkst. 9.45, tas ir, 1 (vienu) brīvības atņemšanas dienu un pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 3. septembra sprieduma izciesto īslaicīgo brīvības atņemšanas sodu no 2024. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 3. decembrim, tas ir, 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienas, soda – sabiedriskais darbs – soda izciešanas termiņā ieskaitīt 136 (viens simts trīsdesmit sešas) sabiedriskā darba stundas un daļēji izciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – no 2024. gada 14. septembra līdz 2025. gada 23. janvārim un no 2025. gada 24. janvāra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/Persona A/ galīgais sods, kas jāizcieš uz sprieduma pasludināšanas brīdi – brīvības atņemšana 7 (septiņi) mēneši 29 (divdesmit deviņas) dienas, sabiedriskais darbs – 61 (sešdesmit viena) stunda, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 1 (vienu) mēnesi 21 (divdesmit vienu) dienu.

Pamatsodu – sabiedriskais darbs – izpildīt patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Noteikt /Persona A/ pienākumu pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegumu izbraukt no valsts – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /Persona A/ par labu valstij procesuālos izdevumus 121 EUR (viens simts divdesmit viens euro 00 centi) apmērā par aizstāves sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar advokāta piedalīšanos kriminālprocesā iemaksājami: saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: jānorāda lietas numurs, kā arī fiziskai personai - vārds, uzvārds, personas kods.

Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai. Uzlikt par pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas kancelejā maksājuma apliecinošu dokumentu par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 70.^{14} panta 1.^{1}daļu piedzīt no /Persona A/ par labu valstij transportlīdzekļa*Audi A6*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/, daļēju vērtību 3700 EUR (trīs tūkstoši septiņi simti euro 00 centi) apmērā.

Noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai šī maksājuma nomaksai. Minētā summa iemaksājama: Tiesu administrācija, reģistrācijas numurs 90001672316, konts Nr. LV02TREL819045815400B, BIC kods TRELLV22, EKK F22010010, norādot maksājuma mērķī – krimināllietas numuru. Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā (Jūrmalā).

Prokurors, apsūdzētais, aizstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas – 2025. gada 23. janvāra, var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Ja lietā tiek sagatavots pilns spriedums, par to var iesniegt apelācijas sūdzību vai protestu 10 (desmit) darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā (Jūrmalā).

Tiesnese G.Lapiņa